

N:o 160.

Af herr **O. N. Olsson** i Heden, *om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående understöd till äldre behöfvande barnmorskor.*

Vid förra årets riksdag vann den under en lång följd af år bearbetade frågan om barnmorskors pensionering som bekant sin lösning. Att detta Riksdagens beslut hälsades med tillfredsställelse af dessa samhällets tjänarinnor, kan man väl förstå. Den ansvarsfulla och kräfvande befattning, barnmorskeyrket innefattar, lärer väl motivera det steg, som tagits för betryggande af barnmorskas ålderdom, sedan hon ej längre förmår utöfva sitt ansträngande kall. Här, liksom vid pensionering af andra kårer, kommer man inför det oangenäma predikament, att de vid pensionsanstaltens trädande i verksamhet äldsta inom kåren icke kunna komma i åtnjutande af någon hjälp. Dessa olägenheter hafva dock afhjälpts såväl beträffande de folkskollärare, hvilka tagit afsked före 1867 som ock beträffande de småskollärare och lärarinnor, hvilka icke få åtnjuta pension enligt Kungl. Maj:ts nådiga förordning den 22 juni 1892, hvilka alla Riksdagen beredt utväg att erhålla något bidrag i form af ålderdomsunderstöd. Att de förhållanden, hvilka inträdt angående barnmorskors pensionering med tillhjälp af statsmedel, sålunda i allt väsentligt sammanfalla med dem, som beröra skollärarynes och lärarinnornas pensionering, synes vara klart. Konsekvensen torde sålunda bjuda, att den princip som af Riksdagen godkänts också här bör tillämpas. Billighet och rättvisa lärer alltså fordra, att staten också här i likhet med ofvan påpekade analoga fall träder emellan för att bereda dessa gamla samhällets tjänarinnor, hvilka däraf äro i behof och oför-

vitligt skött sin befattning, något understöd, för att såmedelst skona dem från fattigvården på ålderdomen. En ingående utredning lärer emellertid erfordras för att därpå bygga ett positivt förslag, med afseende å de förutsättningar under hvilka och det belopp hvarmed sådant understöd bör utgå. Mig synes dock som om, möjligen äfven bland andra, följande förutsättningar företrädesvis böra blifva gällande: minst tjuguarig oförvitlig tjänst hos kommun eller å barnbördshus, 65 års ålder och mindre bemedlad — dock med lämplig inskränkning häri till följd af sjukdom eller andra ömmande omständigheter — samt att beloppet för hvar möjligen bör kunna bestämmas till 100 kronor årligen.

På grund häraf vågar jag vördsamt föreslå,

det Riksdagen måtte besluta att i underdånig skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t låta utreda, huru och på hvad sätt samt till hvilket årligt belopp ålderdomsunderstöd må kunna beredas äldre behöfvande barnmorska, som oförvitligt skött sin tjänst, men vid afgang därefter icke kan komma i åtnjutande af pension enligt Kungl. Maj:ts nådiga reglemente för barnmorskornas pensionsanstalt af den 31 december 1904, samt därefter till Riksdagen inkomma med framställning, hvartill utredningen föranleder.

Stockholm den 28 januari 1905.

Oscar N. Olsson.